

málních námitek uplatňují stížnosti nezákonnost naříkaných rozhodnutí také po stránce věcné, dovozující, že mezi A. M. a Em. V. a Léčebným fondem založen byl se všemi důsledky faktický poměr pojistný, a to řádnými přihláškami zaměstnavatele (zemského finančního ředitelství v Praze) k nemocenskému pojištění podle § 4, odst. 1., zákona čís. 221/25 a vzetím jich na vědomí Léčebným fondem, který trval až do odhlášek jmenovaných osob, oznamujících, že podléhají nemocenskému pojištění podle zákona čís. 221/24, a že do té doby nesl Léčebný fond pojistné riziko za pojištěnce a jejich rodinné příslušníky. Na podporu tohoto svého názoru dovolávají se stížnosti zdejšího nálezu ze dne 6. října 1924, čís. 2462/24 (Boh. A 3981/24). Stížnosti nejsou důvodné ani po této stránce. Podle § 4, odst. 1., zákona čís. 221/25, jsou zaměstnavatelé osob uvedených v § 1, písm. c), d) povinni osoby ty přihlašovati a odhlašovati způsobem předepsaným ve stanovách, které však v době, o kterou jde, ještě vydány nebyly. Je nesporné, že A. M. a Em. V. byli jako civilní zaměstnanci ve službě státní, podléhající pro případ nemoci pojištění podle § 1, odst. 1., lit. a) cit. zákona u Léčebného fondu rite přihlášení. Jejich pojistná povinnost trvala podle téhož paragrafu, odst. 1., lit. d), pokud nepodléhali nemocenskému pojištění podle zákona ze dne 9. října 1924, čís. 221 Sb. z. a n., nebo podle zákona ze dne 11. července 1922, čís. 242 Sb. z. a n. Jakmile však vstoupili do pojistné povinnosti podle zákona čís. 221/24, což je rovněž nesporné, pominul tím zákonný předpoklad pro jejich pojištění u Léčebného fondu. Poněvadž pak stanovy tohoto fondu, jak řečeno, dosud vydány nebyly a podle zákona na odhlášce zanikla pojistná povinnost u fondu není závislý, zanikla pojistná povinnost jmenovaných zaměstnanců u Léčebného fondu ipsa lege jejich vstupem do nového pojistného poměru, založeného podle zákona čís. 221/24. Tím pominul i důvod, aby si Léčebný fond podržel pojistné za ně přijaté, připadající na dobu po jejich vstupu do nového pojistného poměru.

(Nález nejv. správ. soudu ze dne 20. října 1930, č. 3467/29.)

Člen představenstva zapsaného společenstva s r. o. je podroben nemocenskému pojištění, je-li zároveň zaměstnancem společenstva, neboť zaměstnavatelem není představenstvo, nýbrž samo společenstvo jako samostatný právní subjekt, představenstvem toliko zastoupený.

(Nález nejv. správ. soudu ze dne 20. října 1930, č. 9354/30.)

K § 20, odst. 1., zák. č. 221/1924 Sb. z. a n.

Okresní nemocenská pojišťovna předepsala podle § 20, odst. 1., zákona č. 221/1924 Sb. z. a n. zaměstnavateli nemocenské, invalidní a starobní pojistné ve výši 258 Kč 74 h a kromě toho stejnou částku jako peněžitou pokutu z toho důvodu, že svého zaměstnance přihlásil až po uplynutí zákonné lhůty přihlašovací. V postupu stolic bylo stížnosti zaměstnavatelově vyhověno s odůvodněním, že citovaný předpis ukládá zaměstnavateli povinnost zaplatiti toliko ušlé pojistné a že trestní sankce pro nesplnění přihlašovací povinnosti jest obsažena v § 260 a v § 20, odst. 2., cit. zákona. Nejvyšší správní soud zamítl stížnost okresní nemocenské pojišťovny jako bezdůvodnou a uvedl mezi jiným toto:

Kdyby byl zákonodárce zamýšlel uložit zaměstnavateli kromě placení peněz rovnajícícího se dlužnému pojistnému ještě náhradu stejného obnosu jako pořádkového trestu, byl by úmysl takový jistě výslovně a jasně vyjádřil a nebyl by pak měl důvodu vysloviti, že takováto pořádková pokuta nemá účinků, jež by jinak s pla-

cením pojistného byly spojeny, resp. aby citoval § 7, odst. 2., jenž předpokládá placení pojistného, když stanoví, že období nejvýše jedno-
ročního zaměstnání před přihláškou je započítati jenom, když za ně
bylo zapláceno pojistné. Tyto dodatky v § 20, odst. 1., neměly by smy-
slu, kdyby tu šlo o peníz placený vedle pojistného jako pokutu, poně-
vadž — jak žalovaný úřad v odvodním spise správně podotýká — k za-
ložení nároků na dávky slouží pojistné a nikoli zvláštní pokuty. Uči-
nil-li tak zákon, je jasno, že měl na mysli placení pojistného za dobu
před dnem přihlášky, jemuž však, obávaje se fingovaných přihlášek,
nepřiznal všech účinků, jež by nastaly u řádně přihlášeného pojištěn-
ce. Že to jest intencí sporného ustanovení, zdůraznil ve schůzi posla-
necké sněmovny při jednání o předmetném zákonu zpravodaj výboru
sociálně-politického slovy: § 20 směřuje k tomu, aby pojišťovna nebyla
poškozena fingovaným pojištěním... (stránka 1768 těsn. protokolu).

(Nález nejv. správ. soudu ze dne 27. října 1930, č. 16149/28.)

**Třebaže nemocenská pokladna již po zaplacení čtyřnedělního ošetřo-
vání vydala pojištěnci znovu poukaz na ošetřování ve veřejné nemoc-
nici pro touž chorobu, není tímto poukazem ještě zavázána
k plnění ošetřovného nad mez, vytčenou v § 8, odst. 3., nemocenského
zákona. To by nastalo jenom tehdy, kdyby nemocenská pokladna
vzala na sebe dobrovolně takovýto další závazek.**

(Nález nejv. správ. soudu ze dne 27. října 1930, č. 20941/28.)

K § 25 zák. č. 221/1924 Sb. z. a n. — Zaměstnanec lesní pily.

Podle ustálené judikatury nejvyššího správního soudu sluší kriterium
pro zodpovězení otázky, zda ten který pojištěnec je zaměstnán v pod-
niku zemědělském nebo lesním, hledati nikoli v obsahu jím konané
práce, nýbrž jedině v tom, zdali koná práce v podniku zemědělském
nebo lesním, t. j. takovém, jehož předmětem je zužitkování, resp. vzdě-
lávání půdy zaměstnavatelovy k dosažení plodin (rostlinných surovin).
Nepřiznal tudíž nejvyšší správní soud závažnosti námitky, že dělníci
zaměstnaní na lesní pile nemají se vzděláváním půdy co činiti. Rovněž
neuznal nejvyšší správní soud námitky, že provoz lesní pily je sám
o sobě samostatnou živností, která není ve spojitosti se zužitkováním
lesních plodin, a podotkl, že povahy samostatného (živnostenského) pro-
vozu postrádá činnost lesního hospodáře, jež se omezuje na prvovýro-
bu, t. j. na zužitkování lesa k dosažení plodin (rostlinných surovin), při
čemž je lhostejno, zda hospodář plodiny ty sám spotřebuje či zda je
zcizuje. Slouží-li lesní pila jen tomu, aby v lesích za-
městnavatelových při řádném lesním hospodaření
získané dřevo bylo učiněno prodejnejším tím, že se
rozřezává na palivové dřevo, prkna a pod., tedy uvádí pouze ve stav
usnadňující jeho prodej, jeví se její provoz jen součástí
prvovýroby, tedy lesního podniku samého.

(Nález nejv. správ. soudu ze dne 6. listopadu 1930, č. 16964/30.)

**Kmotřenec nepodléhá pojistné povinnosti, jestliže prací, které koná
u kmotra, jenž jest zároveň jeho živitelem, vychovatelem a pěstounem,
nevykonává na základě smluveného poměru pracovního, nýbrž na zá-
kladě tohoto zvláštního vztahu rodinného (poměru kmotřeneckého).**

(Nález nejv. správ. soudu ze dne 13. listopadu 1930, č. 17467/30.)